

ARTICLE D'OPINIÓ DEL CAP SECTORIAL DEL PORCÍ DE JARC-COAG, JAUME BERNIS

Els ramaders de porcí no necessitem participar en la gestió dels residus urbans

Els ramaders de porcí produïm carn, fertilitzants i també podem produir energia, a part de generar molts llocs de treball i participar com a primer sector productiu dins de l'espai agroalimentari de l'economia catalana. En el tema energètic, necessitem tenir les lleis adients, com en altres països, en que produir energies renovables no està penalitzat. D'aquesta manera, els ramaders podríem generar una reducció de costos energètics en la pròpia explotació.

Partint de que som els primers interessats en fer una bona gestió de les dejeccions ramaderes, no crec que el camí per solucionar un problema sigui generar-ne un altre al sector i al territori. El projecte de Tracjusa pot ser tècnicament viable i complir amb tots els requisits que marca la llei, però des de la sectorial del porcí de JARC-COAG considerem que obre una porta que no és la més adequada per als interessos i la imatge del sector porcí.

La nostra entitat sempre ha defensat que les dejeccions ramaderes són un subproducte que cal aprofitar al màxim per fertilitzar els nostres cultius, respectant els límits normatius establerts, tenint en compte les necessitats agronòmiques de cada conreu amb el principi de sostenibilitat ambiental.

Nosaltres fa anys que reivindicuem al Departament d'Agricultura, i ara ho estem començant a treballar conjuntament, que cal actualitzar les taules que determinen la quantitat de nitrogen que genera cada espècie ramadera. Actualment, aquests valors estan sobreestimats, ja que s'han anat reduint com a conseqüència de les millores introduïdes en la dieta dels animals. Volem demostrar que amb les dejeccions realment produïdes es pot fertilitzar correctament menys sòl del que actualment està oficialment establert. Aquest fet, quan es corrobora, permetrà alliberar superfície de conreu per poder-hi aplicar fertilitzants orgànics de forma absolutament correcta i respectuosa, evitant que els pagesos hagin d'emprar adobs minerals com ara es fa. Hi ha molta feina a fer en aquest sentit, d'igual forma que respecte els sistemes de tractament de les dejeccions necessaris per a les zones amb més cabana ramadera.

D'opcions per tractar les dejeccions hi ha varies. Tenim les plantes de biogàs, els separadors sòlid-líquid, lligats a les plantes de compostatge, els tractaments biològics amb reactors d'alta càrrega i les plantes de cogeneració, entre d'altres. I com també sabeu, tenim sis plantes de cogeneració que tenim a Catalunya, quatre tancades actualment, i que l'Administració i el sector hem de treballar per tornar a posar-les en funcionament. Com veieu, possibilitats no en falten, però moltes d'elles impliquen importants inversions. Aquí és on ha d'entrar l'administració, facilitant-nos l'accés a finançament en condicions avantatjoses i establint una política energètica que no penalitzi les renovables.

També és molt important que l'Administració aprovi el Decret 136, tenint en compte les esmenes i aportacions que s'han fet des del sector productor per millorar la gestió de les dejeccions ramaderes en zones vulnerables.

A JARC-COAG, creiem que cal anar tots a una, trobar solucions estructurals que afavoreixin un model circular dins l'àmbit agrari, sostenible ambientalment i econòmicament viable. Tenim opcions, i si cal, n'hem de buscar més, perquè els ramaders de porcí no necessitem participar en la gestió dels residus urbans.